

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Ivonis, Presbyteri, Et Confessoris, omnium Iurisconsultoru[m]
Patroni vnici, ideoq[ue] tanto studiosius ab eis colendi. Relatus est in
numerum Sanctorum à Clemente Papa Sexto, anno Domini ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

C. Baron: in
not. d. mar.
ty: Roma.

VITA S. IVONIS, PRESBYTERI, ET
Confessoris, omnium Iuriconsultorum Patri
noci, ideoq; tanto studiosius ab eis colendi. Reli-
tus est in numerum Sanctorum à Clemente Pa-
pa Sexto, anno Domini 1347. hac ipsa die.

19. Maij.

Quo tempore mundus in solitis quibusdam
tenebris ac procellis agitabatur, & in ma-
gnum salutis periculum adductus, pro-
pter impunitam flagitiorum omnium licentiam
periclitabatur: opportunè nouus quidam splen-
dor diuinæ bonitatis, è Britannia minore exor-
tus, horrendam caliginem dissipauit, & gratum
ad eò pietatis ac religionis iubar attulit. In hoc
ipso tempore, quo rarius, tanto preciosius & ad-
mirabilius omnium in oculis sit, ideoque ab
omnibus Iuriconsultis (quorum est Patronus)
studiosè colendum, vt eodem pietatis officio,
facili atque expedita via, eandem caelestis gloriae
coronam consequi mereantur. Fuit autem hic
Iuo, claris sanè natalibus, patre Aheloro, Cantu-
eti militis filio, matre verò Azona ortus, è qui-
dem antequàm in lucem ederetur, in pago S.
Martini, non longè ab vrbe Trecoreni, mulier
& admirandis sanè patri secundum quorundam
visionibus ostensum fuit, quantis inter mortales
miraculis coruscaret: & suæ virtutis exemplo
vera solidaque pietatis fundamenta penitus cor-
rupta restauraret. Quod qua via, modoque per-
fecerit, dignum est vt attentissima meorum con-
sideratione perpendamus. A primis ætatis annis
ad supremum vsque vitæ diem, conuentum
doctrinæ Apostolicæ, sobriè & iuste & piè
in hoc seculo.

Parentes
eius.

vit. 2.

Vbi ad quartumdecimum plus minus annis
per-

Parisijs dat
operam li-
teris.

venit annum, Parisios profectus est, causa
moris Christi libenter carens parentum, ami-
corumque solatijs & apud ignotos & exteros de-
pass. Postquam autem animum omnibus bona-
rum artium disciplinis egregie imbuisset. Lute-
cia Aureliam se contulit; ut iuris Pontificij & sa-
cræ Theologiæ studijs sese traderet. Vbi sanè vi-
no & lautioribus ferculis, vitæque huius oble-
scimentis & delicijs, quantum potuit, sibi in-
terdixit, corpusque suum varijs modis macera-
vit. Considerabat enim omnè imprimis cupidita-
tis inhumanitatem coercendam, totumque animum à
conuicio corporis auocandū illi qui cupit in ve-
re sapientiæ studio proficere, & diuinas opes in
sacris litteris abditas intueri. Cum autē in his stu-
dijs, iam diu cum non mediocri laude versatus
esset, à quodam Rhedonensi Archidiacono acci-
tus est, ut iudicis ecclesiastici officio, apud illum
fungeretur. Ille verò memor illius Propheticæ
sententiæ: Beati qui custodiunt iudicium, & faci-
unt iustitiam in omni tempore, eam functionem
gratis in se recepit: & quæ facienda erant, benignè
amauerit, & absque dilatione exequi conatus
est; nec tamē committere voluit, quin sacræ The-
ologiæ prælectioni interesset quotidiè, & cor-
pus suum multiplici abstinentia afficeret.

Cum autem fractis hoc modo rebellibus cor-
poris motibus, summa contentione, animi puri-
tatem cōseruaret: tum verò illa sanctissima pia-
cula reputabat, quæ diuini iuris & cultu & ho-
minum charitate ac beneuolentia continentur.
Itaque benignè faciendi disciplinam colebat
affidue, iudiciorum æquitatem sanctissimè con-
seruabat, iniuria oppressos subleuabat, pupillis
opē afferebat, viduarū causā suscipiebat, & ut sū-

Ccc matim

Aureliam
abit.
Abstinet à
vino, &c.

Psalm. 105.

Iudicis offi-
cio fungi-
tur.

Vide præ-
clarū, & ra-
rum iuris-
consulti of-
ficium.

tosos homines, incredibili humanitate & patrociniō fouebat. Inter discordes pacem & amicitia conciliabat: & si quando sententia in iudicio proferenda esset, id nō sine lachrymarum imbreficiebat. Denique vltq; ad d se totum in hac studia cōtulerat, vt nocte dieq; nihil aliud meditare, quam vt iudicia pecuniæ cupiditate corrupta restitueret: iudicesque suo exemplo informaret, vt priscorum iudicum seueritatem sanctitatemque imitarentur.

Abdicat se iudicis officio.

Admiranda vite eius austeritas.

Septem dies perpetuo orat, nihil cōcedens.

Interim cum hæc tam admiranda iustitiæ & sanctitatis eius opinio inclaresceret, fama ad Trecorensis Episcopi aures perlata est, qui cum ad se allexit, & iudicem diocesis suæ generaliter constituit. Cū autem in eo munere strenue & fideliter aliquamdiu versatus esset, acriore diuinarum rerum amore inflammatus, eo se officio abdicauit, atque ad ecclesiā de Lohanero, cuius erat moderator, se contulit, totumq; se diuini cultus mancipauit, prorsus vt vestibus mollibus & delicatis, quibus antea pro status sui ratione usus fuerat, illic abiectis, panno albo, coquina & exigui precij contentus, pauperum monachorum instar sculponeis vteretur. Carnem vero edomabat cilicio, quod indusio crassissimo tegebat, ne sub cuiusquā conspectum veniret. Porro diuina omnia ab Ecclesia instituta & indicta, non obliuabatur vt pane & aqua solum fame sitimque profligaret. Et ceteris delicatis semper abstinere. In obitu quotidiano, pane & pulmento vtilissimo contentus erat. Somni parcissimus in nuda humo cubabat: neq; prius somno indulgebat quā lectum vel itinere fatigatus, necessitate opprimeretur. Ad hæc incredibili ardore in precibus & meditationibus persistebat, adeo vt quodam tempore

septem dies continuos, omni cibo abstinuerit, celestique consolatione refectus, nulla omnino perseverantis inedia incommoda senserit. Nullo die sacrificium, nisi legitime impeditus esset, offerrebat; nocturnis vero diurnisque precibus attentissima cura semper intererat. Quodam die offerente illo sacrificio; cum ex more sacramentum eleuaret, globus igneus magni splendoris ipsam ambiebat, caliceque eleuato ac rursus deposito, repente disparuit.

Porro ex hoc tam incenso in Deum amore, egregia nimirum illa charitas in proximos reduebat; quos (præcipue pauperes & egenos) tanto amore complectebatur, ut quicquid poterat, totum id in eos conferret. Semper aliquos inopes mensæ suæ volebat esse participes. & haud secus eos quam fratres suos fouebat. Hominem quendam inopem cum vxore & liberis iiii, nouē plus minus annis, domi suæ benignè aluit, cunctaque ad victum cultumque pertinebant, liberaliter suppeditauit. Eiusmodi autem pietatis officijs certas assignabat ædes, in quibus ijs semper vacare possent. Couocabat enim calamitosos oēs, quibus se mirè comem & affabile exhibebat, eorumque pedes proprijs abluebat manibus, appositisque dapibus eos recreabat. Et ut charitati, qua feruebat, abundè satisfacere, ipse sibi vltiò res vitæ degendæ necessarias subtrahebat, & ut pauperibus benignè faceret vestes & alimenta sua illis impertiebat. Accidit quandoque quod in summa frumenti charitate, vnicus tantum viro sancto panis esset; quæ cum pauperibus elargiri vellet, vicarius eius, ingenti ex ea re molestia affectus, querulabatur. Tum vir Dei, dimidia parte vicario relicta, alteram pauperibus distribuit. Sed tunc iam tempus eos

Studia erga
pauperes &
peregrinos.

ad prandiū inuitaret, vicarius dimidium illū panem, quem diligenter absconderat, reperire non potuit. Ecce autē diuino nutu, pia quædam matrona illic adest, & tres panes satis magnos, mensiliter infert: nec vltra à quoquam videri potuit.

Panes diuinitus augentur.

Alio die cū inopes plurimi, lacrymabili voce, stipem ab eo peterent, paucis panibus, diuino inplorato auxilio, omnibus satisfecit. Quod nequaquā viro sancto insolitū fuit. Tanta namq; fiducia diuinæ bonitati & potentie innitebatur, vt quotiescunq; proximi calamitas vrgeret, cuncta sine vlla dubitatione exhauriret, & tamen nihil imminutū cerneret. Aegrotos, languidos, &

Morbidos & demoniacos curat.

malo dæmone obsessos, mira facilitate curabat, & oēs omnium hominum necessitates, ipse vel precibus vel præsentī virtute subleuabat. Domum quandam flamma vorax vastabat: cumq; vicini & remedium adferre frustra conarentur, vir Dei

Incendium precibus extinguit.

intellecto periculo, furentes flammis precibus illic extinxit. Sed hæc omnia minima sunt, si ea virtute & benignitate conferantur, quæ pauperibus & orphanis præstabat; quorum causa, diuersis in locis adibat iudicia, solaq; pietate & iustitia permotus, patronum se illis, sanè perquam vigilantem exhibebat: adeo vt tota illa in regione,

Aduocatus pauperum nuncupatur.

Aduocatus pauperum merito appellaretur. Paucis conciliandæ Ecclesiasticæq; libertatis afferendæ fuit perquā studiosus, adeo vt eius causâ non dubitaret mortis adire discrimen.

Multos ad pietatē conuertit.

Valebat autem dicendi facultate plurimorum: & quia in vna sua parœcia, Euagelij cura ei commissa erat, tam luculentis verbis de regno Dei differebat, vt plurimos è cœno vitiorum extraheret, & à diaboli seruitute ad Christi obsequium traduceret. Cū aliquandò duceret-

si loca, seminandi | Euangelij sausa, peragraret,
 venit ad flumen quoddam, cuius pontem inudā-
 tus aquæ planè operuerant. Edito igitur Crucis
 signo, aquas diuise, liberum que iter & sibi & fa-
 mulo à Deo impetrauit. Fuit etiā contemplator
 egregius, adeoq; si equenter ad cælestia toto ani-
 mo suspensus, vt angelica visitatione refici & re-
 creari meruerit. Sedit quandoq; ad mensam,
 pauper vili indut^o habitu, & planè, vt videbatur,
 miserabilis, supplicè se illi præbuit: quem ilicò
 comiter & multa cū humanitate vir sanctus ex-
 cepit, suoq; lateri assidere fecit. Sed cū extremis
 vi labijs cibū degustasset, mox à mensa surgens
 Dominus, inquit, vobiscū. & ecce, qui visus fue-
 rat abiecto habitu & deformis, iā pulcherrimus
 multaq; luce coruscans, & candida amictus veste
 conspicitur: qui immenso splendore, & iucundita-
 tate animū illius mentemq; perfusam reliquit.

Crucis signo
 aquas diui-
 dit.

Angelus in
 pauperis
 forma ei ap-
 parec.

Tandem multis ieiunijs & laboribus exhau-
 stus, cum diuinitus obitus sui tempus edocuis es-
 set, omni medicamine neglecto, humi se prostra-
 uit, oculisq; in Crucis imaginem perpetuò defi-
 xit, multis cum lachrymis & suspirijs Deum pre-
 catus est. Cum aut extremæ vnctionis Sacramen-
 tum percepisset, crucis signo se muniuit, spiritū-
 que suum præpotenti creatori humiliter reddi-
 dit. Corpus eius fuit in Trecorensi ecclesia hu-
 marum, vbi innumeris coruscans miraculis, ani-
 mam in cælo perpetuò viuere testatur: quem
 Clemens eius nominis Sextus, diligenti prius de
 virtutibus, miraculisq; eius facto examine,
 Sanctorum catalogo solenni ritu as-
 scripsit: cuius diploma his ge-
 stis per omnia astipu-
 latur.

Sanctissimò
 obitu.